

Universitätsbibliothek Paderborn

**Specvlvm Magnvm Episcoporvm, Canonicorvm,
Sacerdotvm Et aliorum Clericorum omnium tam
Secularium quam Religiosorum**

Tympe, Matthäus

[Köln], 1614

42. Generose confiteri Catholicam fidem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51447](#)

enim preterquam dingo, concedam. Quod si quis veritatem sordibus ignoranter, nulla vestra culpa est, mulier prius aah: ueris diligentiam: Nam hæc mihi enon & manifestis disputata sunt, quibus emendatus, hom. 60. ad tecum ignotos Deus notificabit. Re petet eadem. pop. Ant. nullum fere verbis.

SIGNVM XLII.

Generose confiteri Catholicam fidem.

A Nno Christi 511. Cum Anastasius Imp. Sur. tom. x.
one, Acephalorem sectæ defensor & propa die 11. Ian.
ratione, tentaret auro Theodosium magni no ex metaph.
nus coenobiaracham, is Apologeticam ad Imp. V. Baron.
ipsius Epistolam, in qua inter cætera hæc sunt
I. ipsa. Cum hac duo sint nobis proposita ô Imperator, Acephali,
turpiter & illiberaliter viuere consentiendo Acephali, seu capite
vel honeste mori sequendo recta patrum dogmata, carentes
S. Eu- qui Patriar
cerdotti mansuri simus precedentes patrum leges sequen- bantur. &
et penitentia sed eos etiam qui præter hoc alia tueri sustinuer duas in
ius me- abdicabimus & subiiciemus anathemati: sed nec Christone-
n eius de ab Acephalis ordinatum per vim suscipiemus. gabant na-
tus. turas.
uispianus ut hoc fiat ô Rex Christe. Et si ita' e quid coni-
digne autem, veritatis Deum præsidem testantes, vel potius
ote statim ipsum qui nunc ab ipsis maledictis & blasphem-
non perire apperitur, usque ad sanguinem resistemus, &
n quammodo propatria, ita pro recta fide libenter animas
semper resundemus, etiam si illa sancta loca igne perdenda
O 3 visuri

visuri simus. Quid enim opus est solo nomine, do ipsa sacra revera & faciuntur contumelia? nequaquam admittentes aliquid sentire (tum est ut dicere) quod discrepet a sanctis & omnibus conciliis. Ex quibus primum quidem ornatur decem & octo patribus, qui cum aduersus Sancto Spiritu Nicæ conuenissent, anathematiserunt subiiciunt, & a corpore abscedunt Ecclœ, alienantem a patris essentia eum qui est filius, & introducentem dogmata aliena a ratione Secundum autem, impulsu diuino, congregatus aduersus Macedonium, qui ipse quoque sceleratus barur aduersus bonum Spiritum, eum abducitum autem aduersus prophanam & execrandam Neftorij, qui ipse quoque absurdâ erat locutus aduersus Christi carnis susceptæ consilium, pulchritudini conuenit. Posthac quidem etiam fuit Calixti sexcentorum & tricentæ diuinorum patrum, etiam ea dixissent quæ conueniebant prioribus. Huius dixerant accuratius adhuc exposuerunt, infirmorum execrandum Erychetonem una cum Neftorij aduersus Ecclesias, & fidem confirmant Apostoli quicunque non ita sentiebant decernunt esse Ecclesia. Aduersus hæc & ignis accendatur, & turritur, & mors quoque nobis acerba afferatur, in fieri possum pro una innumerabiles nos vero numeramus veram religionem, neque ea quæ recte plausum patribus, abrogando probro afficiemur. Testes sindicatores quos p fide suscepimus, & multa dimicamus

2. S. Sabas Abbas ad eundem Imp. intera scripsit: Quomodo non est absurdum nos quoniam Hierosolymitani modo doceri de fide, & quoniam resp

V. Baron.
An. Chri-
sti 513.

II. GENEROSE CONFITERI. 215

nomine, quum parres ad verbum pietatis, tam sero videri di-
milia? Nisi uera religionem? Quomodo non est hinc mani-
re (tamen) fidei con-
fessio recta & sana fidei quae fuit tradita a pa-
& Oeclis. & non est re vera correctio sed subuersio & adulter-
natur in isti potius eius quod recte habet, eius suscepit mer-
ersus. & qui persuadentur procurans anima interitum?
anathema-
dunt. Ego nec patiemur aliquid aliud addere praeter ea
decreta sunt a trecentis decem & octo patribus
qui ei-
uerunt Nicaea, & tribus que postea consecutae sunt
enam a re-
ongregati, neque quicquam aliter innouare, sed
scelerantur in etiam animas profundere, & innumerabili-
n abduc-
si. si fieri possit, mortes parati sumus susci-
execranti.

Greg. Turonensis de gloria martyrum. ca. V. Baron.
erat loci. pulchri- delcribit egregiam confessionem Clerici An. Chri-
it Calu- temps nouit, his verbis: Nostro tempore cum
trum, crudelitas atque iniqua haereticorum senecta in losis
ioribus, pania per maloram peccatarum assertiones dissemina-
nt, infi- fuisse, quidam Clericus apprehensus Christianum
storiis. confessus est, afferens aequalem Patri Filium &
t Apoph- unum sanctum Cui Rex qui praeerat delatis muneri- Confessio
nt esse tanquam maiorem se suppliciter deprecabatur, vt fidei aper-
tur, & impre- pressa confessione de securitate aequalitate mino- ta non sub
atur, in- Bare filium carnis sancto Spiritu fateretur. Quod facta.
ero nunc
sueret facultatibus diteretur, & magnus ha-
recte per- rectus in populu. Quod consilium ille tanquam
estos sum- ipsum viperæ fugiente ac iniqui virus mortife-
dimicatu- res, anguis adiecit Rex, video duram inten-
Imp. in- sionem mentis insane, sed noui temperamentum tuum,
un nos- quemunera non deflectunt, facile tormenta subiiciat.
, & qu-

O. 4

At

At ille. Utinam dignus haberer, ait, in hac singulari confessione, nam munera tua tanquam stercus ex quoque Tunc iratus Rex iussit eum ad trochlearis extensio titer cædi, interrogans: quid credis: Respondit, in aliud videlicet dixi, Credo Deum patrem omnipotentem & filium patrem Iesum Christum. Post hæc cæsus est valde, sed fere iniquum durabat in Confessione, neque unquam eum a patre, O nea poruit hæc tortura deflectere. Nam in primis abstinuit cum cæderetur tres tantum verberis iactus sentit, quod si postea deferebat) ipsam animam penetrarunt, non sicut vero flagella nequaquam, tanquam si aliquod velut morsum dorso superpositum fuisset: ita non sentiens. A fidem quam cœperat, inter tormenta positus prelimerabat. Itaque cum Regi satis factum de eius cædere debat dimissus est obtestante eo, ne in terminis Hispaniarum no inueniretur, at ille latus discedens in Gallias prout gressus.

*Apud Sur.
17. Octob.
V. Baron.*

4. Anno Christi 761. Cum Constantinus
Coprionymus imperator iconoclasta ob confusione a
imaginum persequereur Catholicos, Anterioric
sanctissimus Monachus audiens minas Imperii nos
toris : Non te negabo, inquit, Christe salvator meus con
pulchra frustrabo confessione, non tuam contempnem qu
bebo imaginem: cadatur autem meum corpus, obiter ex
tor, lingua segetur, pedes excindantur: Nam ego dico Eu
paratus sum omnia pati potius quam meum Christum si
vel umbratenus vesti pendere quem habeo pro omnibus. A
quem olin solum sequi constitui, &c. Non tibi subens
pati pro Christo qui pro eius forma patitur, non confess
primum exemplum credis transire ignominiam prophete
imago afficitur? Et quomodo vos saepe qui imperium Ch
contumelia afficerunt statuas perinde ac eos qui inquisit.

icularem ipsum sunt insectati vltimis affecisti suppliciis,
rcus ex quoquidem ego noui in statuis aeneos, vel etiam aureos
extendi, exmisericus, pice intus esse repletos & stuppis & lignis &
pondit, in aliis vilis & abiecta materia. Quod si vos, qui nunc estis
& si iamque & cras non estis futuri, sic adoramini statuis &
de, sed imaginibus, & propemodum tanquam Dij vultus ado-
eum atri, & eos qui in Imperatorias peccauerunt statuas,
in prouinciam punitis, aduersus Christi sacram imaginem
sensit, quid audere, non reputatis esse architypo ipsius exem-
plarunt, nomenominiam? Nec eos qui sunt parati pro eopati
quod vel via estimatis a dire periculum pro veritate? &c.

Sentient. Anno Christi 832. Confessores diuersi Theophili-
os, pulimperatori etiam iconoclastae in faciem resistebant o-
ius cedebantque, ait Ioannes Ceuropalata, ex dictis pa-
lissianorum nostrorum Dionysii magni Herothei & Irenaei, non
Gallia, aut paulo ante monachorum Rempublicam adin-
vitam & statum, sed antiquam atque adeo priscam,
Constantiniam Sanctorum imaginum figuram cum Apostolis
caob cuiusasse demonstrabant, siquidem S. Apostolus Lucas Dei
os, Antemricum formam expresit, & ipse Christus Dominus ac
inas Implus noster suam in quodam linteo depictam effigieus no-
saluatorianu confectam nobis reliquit. Monachus etiā qui
ontempnū qui ad Sacerdotis principatum ascenderat
rpus, om̄iter cetera tyranno dixit illud Apostoli: Si quis
am ego quia Euangelizauerit pr̄terquam quod accepistis, ana-
eum Christi ait. &c.

ro om̄. Anno Christi 850. Presbyter Ecclesiae Cor-
onib. rubensis Perseptus nomine ad publicam fidei
etur, ne confessionem adductus Mahumetum Pseudo-
omini prophetam scita oratione insectatus ac detesta-
i imperio, Christum Dominum verum Deum confes-
os qui inuestit. Hic postquam capite esset detruncatus,

O 5

confes-

confessores multi vltro è montibus & sy
procedentes pro fide morti se obtulerunt,
Saracenorum sectam detestati sunt; Plenit
rum exemplorum sunt annales Ecclesiastici.

SIGNVM XLIII.

*Animi seu conscientiae puritatem &
dis munditiem diligentissime cu-
rare.*

*In via lu-
tulenta fe-
re semper
aliquid ad leuiora & minora vitant peccata , cum
herescit
luti.*

z.Reg.4.

z.Mor.c.19

Quotidie

actiones &

cogitatio-

nes suas se-

uere exami-

lat.

*V*T Clerici boni munditiem cordis (d
præmium est visio Del) conseruent,
aliquid ad leuiora & minora vitant peccata , cum
quicquid ad animæ salutem pertinet, non
esse parum, sed maximum & grauissimum
mandatum esse, quippe quo contineatur zu
tas. Etsi Isboseth Rex esset, tamen misere
sus est parua re spreta, quoniam ianuæ custo
fœminæ mandarar, quæ obdormiscentes
mini mortem insidiatores admisit: Nequa
(ait Diuus Gregorius)Isboseth hac morte
buisset, si non ad ingressum domus mulier
hoc est, molle custodiam ad mentis ad
deputasset. Fortis namque virilisque sensus
poni cordis foribus debet, quem nec negligi
sunt somniantes opprimat, nec ignorantia
erat.

Adhæc ut conscientiae integratem tuer
nare. Inter sco- crebro utuntur sacramentis, hæc enim si
pulos & syr percipientur, magnam omnino vim habe
tes pericu-